

[Ministeren for skatter og afgifter]

kostningerne vil styrke konkurrenceevnen og skabe beskæftigelse for mange arbejdsløse.

Det er min tro, at disse synspunkter deles af Industrirådets formand og mange andre ansvarlige organisationsledere i landet.

Til *arbejdsministeren* (15/8 79) af:

Voigt (FP):

»Er ministeren enig med Industrirådets formand Erik B. Rasmussen, der den 14. august 1979 i TV-avisen sagde: »Og hvis man prøver at lave en analyse af det, lønmodtageren reelt har fået ud af det over en årrække, ja, så kommer man nok til, at det har nok dårligt kunnet betale sig for ham at skaffe sig mere i posen. Men det giver en kort varme og en fornøjelse at se, at man får flere kroner, men kronerne bliver mindre værd, og det er et spørgsmål, om det er det værd?«

(Spm. nr. 1346).

Besvarelse (24/8 79):

Arbejdsministeren (Auken):

Til belysning af lønmodtagernes indkomstudvikling i de seneste år betragtes udviklin-

gen for de tre lønmodtagergrupper: arbejdere i den private sektor, funktionærer i den private sektor og gennemsnits aflønnede tjenestemænd i staten. For hver af grupperne vises udviklingen i tre forskellige lønbegreber: pengelønnen, reallønnen og den disponible realløn.

Ved pengelønnen forstås den samlede årlige fortjeneste inklusive alle tillæg. Beregning af reallønnen er gennemført ved at deflatere den årlige stigning i pengelønnen med månedsprisindekset inklusive afgifter m. v. Udviklingen i den disponible realløn er beregnet ved fra pengelønnen at fratrække betaling af direkte skatter m. v. i en gennemsnitskommune – kun lønmodtagerfradraget er taget i betragtning – og derefter deflatere den disponible løn med månedsprisindekset.

Periodeafgrænsningen vil i betydeligt omfang kunne påvirke de konklusioner, der kan uddrages af materialet. I det talmateriale, der præsenteres nedenfor, betragtes lønudviklingen i perioden 1974 til 1978. Der er således set bort fra de meget store stigninger i pengelønnen i perioden umiddelbart før og inddraget formindskelsen i de direkte skatter i 1975.

Tabel 1. Lønudviklingen i den private og den offentlige sektor

	1974	1975	1976	1977	1978
<i>Pengeløn</i>					
Arbejder i privat sektor	100	114	130	141	154
Funktionær i privat sektor	100	113	124	135	148
Tjenestemand	100	116	125	133	141
<i>Realløn</i>					
Arbejder i privat sektor	100	105	109	107	107
Funktionær i privat sektor	100	104	105	103	103
Tjenestemand	100	106	105	102	98
<i>Disponibel realløn</i>					
Arbejder i privat sektor	100	115	118	117	116
Funktionær i privat sektor	100	115	115	113	112
Tjenestemand	100	117	115	112	109

Lønmodtagere i den private sektor har i den pågældende periode haft pengelønstigninger på ca. 50 pct., mens den gennemsnitlige tjenestemandsløn er steget med ca. 40 pct. For lønmodtagerne i den private sektor

har der været tale om en positiv reallønudvikling på 7 pct. for arbejdere og 3 pct. for funktionærer, derimod har statstjenestemanden fået formindsket sin realløn med ca. 2 pct. Der har for alle tre lønmodtagergrupper